

JULEKVAD.

**Julepynt og julemad, jul er sammen være –
hånd i hånd om juletræ gå med sine kære.
Over barnets julefryd julestjerner skinner.
For den ældre dukker op fortids juleminder.**

**Hænder, som man holdt i hånd, men som måtte slippe.
Kærlighedens angst og sorg, håb der måtte glippe.
Juletårer lister frem, juleglansen slører.
Julen, fra der var engang, gamle salmer høre.**

**Sidste gave pakkes ud, julefredens vinger
dækker store, dækker små – stille glæde bringer.
Julenat i Bethlehem, juleklokker ringer.
Tro og håb og kærlighed til os alle bringer.**

**For Guds søn kom ned til jord, trøst til alle skænker.
Vi kan stole på hans ord – selv i syndens lænker.
Julenat en stille bøn vil vi sammen bede:
Hjælp os, Herre, til at få varig fred hernede!**